

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Udrag fra Syndre! hvad er klokken slagen?

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953*, 1951-56, s. 364. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson02val-shoot-idm140451199513184/facsimile.pdf> (tilgået 01. august 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 3.-7. del, samt 2 tillæg. - 1953

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

En Passions-Psalme.

Nr. 262.

Mel. Nu vel an vær frisk til mode.

Syndre! hvad er klokken slagen?
 Tanker du ey snart herfra?
 Det alt sildig er paa dagen,
 See dig for paa Golgatha
 Og udi Gethsemane,
 Begge steder kand du see:
 Om din korte tiid sig rimet
 Med Guds pines lange timer.

3. JESus maalede med sukke
 Vor forløsings dag og nat,
 Vilde intet øye lukke, 516
 Før hand fik vor frelse fat,
 JESu pines tyngte stærk
 Driver naadens sejer-værk,
 Men ey øyeblik vil give
 Dig i vellyst at fordrive.

Nr. 262. *J¹⁻²*: 1, 1: *syndre!* *syndre!* *J¹*: *syndre* er sandsynligvis trykkefej eller måske forvekselse af den gamle skriftsforrens *syndere*. 1, 3: *alt sildig* af *sildig* *J¹⁻²*. 1, 7: *alt* af *J¹*. 2, 5: *JESu pines tyngte stærk* *JESu pine tynges stærk* *J¹⁻²*, trykkefej.

Nr. 262. Original. En betragtning over døgnets fra skærtorsdag aften til langfredag aften. Hovedhensigten er at knytte mindet om frelserens lidelse sammen med vort daglige liv. Digteren forestiller sig time for time, hvilken begivenhed af lidelsehistorien der kan være sket ved hvert klokkeslæt, og vil, at man skal have det i tanker døgnets igennem. V. 1-8 er en indledning, der i almindelighed taler om Jesu lidelsestimer som det, der skal være præget af vort liv; derpå bringer v. 1-8 de — for største delen frit udtænkte — klokkeslæt; endelig drøjer v. 9-12 ved dybden af Herrens lidelse og værdien af de timer, da han fik naadens lys til at stråle frem. — V. 1 er en opfordring til selvprovvelse ud fra tanken om livets korthed. Først (l. 1-2) spørges der: Hvor langt tror du, at du har igen (*hvad er klokken slagen*)? Tænkter du ikke på, at du snart skal herfra? Derefter (l. 3) siges det ligefrem, at det er sent på dagen og lysdagen, og der opfordres derfor (l. 4-5) til at vende blikket mod Jesu lidelse (*Golgatha . . . Gethsemane*). Derved (l. 6-8) kan du få klarhed over, om dit korte liv svarer til det, at Jesus har lidt for dig. — 1, 8: *Gud* Jesus, som er sand Gud; *lange!* følt lange på grund af lidelsens størrelse. — 2, 1-2: Ligesom uret admitter tidens gang minut for minut, sådan var det Jesu sukke, der målte tiden i det døgn, da forløsningsværket skete. — 2, 5-6: Det fremadskridende frelsesværk er tænkt som et ur (*naadens sejer-værk*), hvis drivkraft er Jesu lidelse; *JESu pines tyngte* billedet er de tunge lodder, som driver et stort ur.